

Beste bewoners van Dodewaard en omgeving,

Hier de achttiende nieuwsbrief van Dijkbewaking Dodewaard. Deze nieuwsbrief heeft als doel om u goede kerstdagen en alvast een mooi, gezond en gelukkig 2012 toe te wensen.

Het jaar 2011- en deze nieuwsbrief - sluiten wij af met de open brief die voorzitter Johan Haverdings recent heeft geschreven naar aanleiding van de informatiebijeenkomst van 13 december jl.

Wij hopen dat de vereniging ook in het nieuwe jaar weer op uw steun kan rekenen. Aanmelden voor 2012 kan via de website:
www.dijkbewaking-dodewaard.nl

Namens Dijkbewaking Dodewaard,

Loes van Breugel-Gerritsen,
Voorlichting

Open brief

Dodewaard, 16 december 2011

De verbinding is weg

Het afgelopen jaar hebben we als burgers van Dodewaard een aantal bijeenkomsten meegemaakt over De Waalwaard, De Beijer, vrachtwagens, rondweg en wat dies meer zij. Telkens heeft zo'n bijeenkomst een naam: bewonersavond, infoavond, thema-avond, voorbereidende raadsvergadering met spreektijd..... nou ja, verzin het maar.

Telkens heeft zo'n bijeenkomst ook een onderwerp en een regie. Er ligt een plan aan ten grondslag. Er staat een spreker op stapel, een presentatie met dia's. En..... telkens loopt die regie op de een of andere manier in het honderd. Is er sprake van ontregeling. Hoe komt dat nou toch?

Jongstleden dinsdag 13 december was er weer zo'n avond. Onderwerp: de verbindingsweg. Een projectleider. Een dame van Arcadis. Een beamer. Sheets. Een voorzitter. Regie.

Er waren veel mensen. En, toegegeven, een aantal vragen hield zich aan de vooropgestelde invulling. En de dagvoorzitter was opnieuw top. Maar toch.... Maar toch was er weer ontregeling. Daar waar de overheid het 'hoe', de uitvoering centraal stelt, gaat het de burgerij vooral om het 'of'.

Telkens gebeurt dat weer: de overheid legt het proces uit, waar we zitten etc., en draagt min of meer uit dat het een gelopen race is. De burgers daarentegen verstoren dat verhaal, stellen centraal dat ze niet op De Beijer zitten te wachten, dat ze benieuwd zijn naar het 'waarom' het 'waartoe' van deze ontwikkeling. En dat ze het politieke proces totnogtoe weinig waarderen.

Je kunt dat beschouwen als hardnekkigheid. Als koppigheid. Desnoods als een dorps gebrek aan politieke realiteitszin. Zo is het door de lokale wethouder die avond ook wel een klein beetje geduid. Weggezet misschien.

Dat is te goedkoop. Er gaapt blijkbaar een gat tussen politiek en burgers. En met name wanneer zich dat op zulk lokaal niveau manifesteert, is dat alarmerend. Ik was erbij die avond. Ik heb geprobeerd gedecideerd en genuanceerd een vraag te stellen aan de wethouder. Over zijn eerdere ferme, harde uitspraken. En als je hem publiek zo'n vraag stelt, krijg je een erg lang antwoord. Waar je vervolgens niets mee kan.

Een medeburger stelde de vraag nogmaals, maar dan veel en véél scherper. Hij kreeg geen antwoord. En dat antwoord duurde minstens zo lang. Draaien, keren, ontwijken, vermijden. De verbinding met zijn burgers uit de weg gaand. Onecht.

Er is me die avond wel iets duidelijk geworden: het is deze houding die hardnekkigheid en weerstand genereert. Die ervoor zorgt dat er juist meer georganiseerd verzet de kop opsteekt, in plaats van minder: borden in tuinen; een wijkvereniging en een georganiseerde groep bewoners die zich nu ook beginnen te roeren. Waar de overheden steeds meer naar de uitvoeringskant neigen, graven de Dodewaardse burgers zich steeds meer in in de waarom-vraag. En in een houding die zich laat kenschetsen als: *Dit gaat dus niet gebeuren!*

Burgers zitten niet te wachten op een lokale bestuurder die duikt. Die nonsens verkoopt. Die doorverwijst naar een verre bondgenoot, ergens in Arnhem. Die doorverwijst naar procedures waarvan hij waarschijnlijk veel meer verstand heeft dan zij. Dat klinkt namelijk als *'dit is een avond die ik even moet uitzitten, morgen weer over tot de voortgang en de orde van de dag'*. Collateral damage. De burger als overkomelijke hobbel op de rails van een voortdenderende trein. *Collateral damage* is een oorlogsterm. Strategie? Tactiek?

Burgers zitten ook niet te wachten op een regionale bestuurder die zijn gezicht totnogtoe niet heeft laten zien. Toegegeven, er is een opening, er is weldegelijk overleg met hem mogelijk, maar vooralsnog op hun initiatief, en niet het zijne. Burgers zitten ook niet te wachten op ambtenaren, die als vooruitgeschoven posten de uitvoering komen uitleggen. Of zelfs aangedragen opties - burgerparticipatie dus! - wegschamperen. Daar walgen ze van!

Burgers zitten te wachten op bestuurders die zich zichtbaar verbinden aan hún belangen. Die naar hen luisteren. Want van leefbaarheid en te verwachten overlast, dáár hebben burgers nou juist verstand van! Ze zitten ook te wachten op bestuurders die ruitelijkheid in hun vaandel dragen: als ik m'n hand heb overspeeld, als ik garanties heb gegeven die ik niet waar kan maken, zal ik dat hardop durven zeggen! Dat geeft even gejoel en gefluit, maar vrij snel daarna waardering. Want het is in ieder geval echt. Heel kort gezegd: ze wachten op het nemen van verantwoordelijkheid.

Mijn buurman was er ook, op 13 december. Hij zei op een gegeven moment letterlijk in de zaal:

"Mijn vertrouwen in de politiek heeft in dit hele proces een behoorlijke deuk opgelopen."

Of ik zijn visie onderschrijf, is eigenlijk niet zo relevant, want een dergelijke uitspraak vind ik per definitie zorgelijk. Maar ik heb mijn buurman hoog zitten. Hij is een slimme man, die niet zomaar wat zegt. Bovendien is hij historicus. Iemand dus die behoorlijk sjoege heeft van hoe het zit. En van hoe het zat. Dat maakt het allemaal nog zorgelijker. Hij is klaarblijkelijk de verbinding kwijt. En helemaal ongelijk geef ik hem niet.

Het zou de 13e december over de verbindingsweg gaan. Maar het ging toch vooral over... 'de verbinding is weg'.

Burgers morren. Voelen zich beetgenomen. Spreken veel over 'ze'. Wie 'ze' dan ook maar mogen zijn. Daar waar de beide overheden in dit proces, Provincie en Gemeente, blijven benadrukken hoe betrouwbaar ze wel zijn, is er een duidelijk gevoel van wantrouwen waarneembaar. Argwaan. En groeiende onrust. Groeiend verzet.

Een analyse zoals hierboven zou eenzijdig genoemd kunnen worden. Of misschien zelfs tendentius. Maar ik daag de lezer graag uit kennis te nemen van de notitie van de Spiegelgroep WaalWeelde, gedateerd 1 juli 2011. Een totnogtoe in dit proces weggemoffeld stuk. Het staat namelijk nog altijd niet op projectradarwaalwaard.nl, terwijl het wel heel zinnige uitspraken doet! Eigenlijk staat daarin haarfijn vermeld waar de beide overheden kansen hebben laten liggen. Waar de verbinding is verdwenen. Een klein citaatje?

'Het is de Spiegelgroep onduidelijk waarom de provincie in deze [Waalwaard, J.H.] haar eigen uitgangspunten niet volgt, of op z'n minst onvoldoende onderbouwt en uitlegt. Zij constateert dat dit de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de provinciale rol binnen het WaalWeeldeprogramma schaadt, niet alleen in de gemeente Neder-Betuwe, maar ook daarbuiten'.

En bovenstaande gaat dan nog enkel over het proces; over de inhoud doet men ook flinke uitspraken!

Wij hebben gevraagd het op projectradarwaalwaard.nl te publiceren. Totnogtoe zonder succes.

Ook daag ik de lezer uit kennis te nemen van het advies van de Commissie MER, geen kleintje in dit verband. Die stuurt heel duidelijk en beargumenteerd aan op een degelijk locatieonderzoek, iets wat onze vereniging al ongeveer een jaar heel hard roept. Ook vooralsnog zonder succes.
Beide notities zijn te vinden op onze site.

Ik daag beide overheden, en dan vooral de bestuurders uit de conclusies uit die notities ter harte te nemen en de handschoen die nu en hier wordt geworpen..... met verve op te pakken: een debat, netjes en fatsoenlijk, maar met een regie die we sámen bepalen. En als het even kan zonder schamperende ambtenaren. En ik daag www.projectradarwaalwaard.nl uit om deze oproep 1 op 1 te publiceren!

Als u dit leest als enkel onderdeel van onze nieuwsbrief of onze site, is dat laatste niet gelukt. En dan mogen we www.projectradar.nl , waarop wij toch als belanghebbende worden gepositioneerd, beschouwen als slechts een vriendelijke spreekbuis van de overheid.

Ik hoop dat dat laatste niet het geval zal zijn.

Johan Haverdings
Voorzitter Belangenvereniging Dijkbewaking Dodewaard